

Vraag 1: De vragen kan u terugvinden op: <https://hetvoerensalternatief.be/vragen-rik>

De burgemeester antwoordde het volgende:

De besluitenlijst die in het kader van artikel 285 van het Decreet Lokaal Bestuur gepubliceerd dient te worden op de webtoepassing, dient geenszins het volledige besluit te omvatten, zoals verkeerdelijk door u wordt weergegeven.

Er werd geen volledige publicatie gevraagd onder vraag 1, slechts de gehele eerste regel van het besluit. Indien artikel 285 van het Decreet Lokaal Bestuur publicatie van het volledige besluit geenszins dient te bevatten lijkt publicatie van minstens de gehele eerste regel wel degelijk toegestaan. Er wordt niks gesteld of weergegeven. Er worden enkel open vragen gesteld.

De besluitenlijst bevat, zoals het woord het overigens zegt, een lijst van de besluiten. U verwacht mogelijks de besluitenlijst met de notulen, die wel integraal het besluit met de motivering dienen te bevatten. Voor de notulen van het college is er echter géén publicatieverplichting.

Dus blijkbaar ook geen publicatieverbod.

In het kader van Lokale Besluiten als geLinkte Open Data worden de publicatieplichtige stukken automatisch gepubliceerd, en voor de notulen van het college is daar zelfs geen mogelijkheid toe.

Dit sluit dan wellicht handmatige publicatie niet uit indien er geen publicatieverbod zou zijn.

Uw stelling dat de “achterkant van besluiten(lijst) ook gecommuniceerd moet worden” is dus foutief.

Indien de achterkant van een besluit effectief wordt begrensd door wetgeving zou een transparant bestuur deze grens steeds moeten opzoeken om maximale transparantie te garanderen. Maximaal wettelijk toegestane inhoud communiceren en niet het minimum wettelijk vereiste.

Daarnaast vermeldt datzelfde artikel 285 §3 uit het decreet lokaal bestuur: “Er wordt geen informatie verspreid die valt onder de uitzonderingen, vermeld in titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.” Als u de uitzonderingen in het Bestuursdecreet erbij zou hebben genomen, weet u dat o.a. volgende redenen een uitzondering vormen op de openbaarheid en de publicatieverplichting: Verwijzend naar Artikel II.34.

2° de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

4° het om bestuursdocumenten gaat die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie zijn opgesteld, zolang de mogelijkheid blijft bestaan om een strafsanctie of een administratieve sanctie op te leggen;

Voornamelijk deze eerstgenoemde uitzonderingsgrond, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, speelt in dit specifieke geval. Er zijn meer belangen dan enkel de politieke belangen die spelen in een gemeentebestuur, hetgeen u mogelijk zal verbazen, die allen tegen elkaar afgewogen dienen te worden en waarvan ook het recht op privacy en het welzijn van werknemers valabele belangen zijn die mee in de weegschaal liggen. Het is deontologisch dan ook bijzonder laakbaar dat u deze vraag stelt.

Spijtig om vast te stellen dat de burgemeester deontologische laakbaarheid erbij sleurt. En spijtig dat hij de open vraag en we nemen aan dat dit vraag 2 betreft, niet gebruikt om meer concrete duiding te geven binnen de grenzen van de wet. In deze kwestie zou beslist meer duiding gegeven kunnen worden zonder dat de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen in het geding komt. Rik vraagt om publicatie van het **wettelijk maximaal mogelijke** en niet om publicatie van het **minimum wettelijk vereiste**.

Het bestuur was volstrekt correct om deze gegevens niet te publiceren, daar zij vallen onder een uitzondering op de openbaarmaking/publicatie, om een hoger belang te beschermen, namelijk de persoonlijke levenssfeer. Door deze vraag te stellen en de kwestie aldus in de openbaarheid te brengen, treedt u hogere belangen, die door de genoemde decreten expliciet beschermd worden, flagrant met de voeten. U staat niet boven de regelgeving en dient deze te respecteren. Het bestuur heeft als een goede huisvader gehandeld, conform de geldende decreten, en meer nog: zij heeft gehandeld als een goed werkgever, die bekommerd is om het welzijn van zijn werknemers. Ik durf met stelligheid te beweren dat dit bijzonder goede redenen zijn om dit aldus niet te publiceren.